

na tem, ali nosi dijak klobuk ali čepico, ali ima trak ali ne! Stariši, ki za dijake plačujete, se bodele pristavili: »Glavno je, da se uči«. In prav govorite. No, češki dijaki so tudi radi ubogali, kar je vlada ukazala, in s tem v narodu svojem opravičili nado, da postanejo kedaj vrli možje. Kaj pa nemški? Razgrajali so, ne več hodili v šolo in, — kdo bi to verjel? — njih profesorji so šole zaklenili in njim pritegnili. Nemški visoki šoli sta v Pragi zraven čeških namreč za-se, in ti šoli imata le nemške profesorje. Kaj mislite, kaj je storila avstrijska vlada? Ali menda šoli zaprla za nekoliko časa, da bi bili nemški dijaki tako kaznovani, ali glavne vodje izključila in profesorjem dala ukor in plačo vsaj začasno odtegnila? Kaj se! Ministerski predsednik Gauč je poslal v Prago visokega uradnika liberalnega mišljenja, naj se ta s profesorji in dijaki pogaja, da se bode uk zopet nadaljeval. Da ne bode veliko opravi, to se je lahko naprej vedelo; saj vemo, kaj Wolf, ki prške dijake podžiga, hoče.

Dne 29. jan. pa so se peljali vsi nemški dijaki — bilo jih je blizu 900 — s profesorji in spremljani od prusaskih poslancev, v Lito-merice, nemško mesto na čeških tleh, ter tam zborovali; priteklo jih je tudi mnogo iz »rajha«. Sklenili pa so 1., da zahtevajo, naj se nemški visoki šoli iz Prage prestavite v kako nemško mesto, in da hočejo praški šoli obiskovati le dotlej, dokler se to ne zgodi, in 2., da tudi praških šol ne bodo več obiskovali, če vlada prepovedi, nositi čepice in trakove, do dne 31. jan. opoldne ne razveljavi. Naglašala se je pri zborovanju složnost med dijaki in učitelji, poudarjala pomoč, ki jo imajo dijaki pričakovati iz »rajha«, in sklenilo se je, agitovati, da se vse nemško dijaštvo v Avstriji z učiteljstvom vred njim pridruži. Dežele avstrijske imenovala so se le vzhodna pokrajina nemškega »rajha« itd.

Kam plovemo? Avstrijska vlada torej nima več volje ali moči, da bi strahovala uporno veleizdajsko mladež, ker je nemška, da bi ostro kaznovala učitelje, ki tako mladež podpirajo? Črez noč bomo morda doživeli take prizore tudi po naših srednjih šolah! In kaj potem? O Jeruzalem, o Jeruzalem! O Avstrija, o Avstrija, ki kamenjuje svoje preroke, to se pravi, preganjaš Slovane, ki tebi dobro hočejo! Če se ne vrneš, o kaj te vendar čaka!

Deželni zbor štajarski.

Deželni odbor je predložil deželnemu zboru postavni načrt, po katerem se naj

vpelje šolnina in novi šolski davek, da se morejo poplačati novi stroški, ki bodo potrebni, da se zboljša učiteljska plača. Po načrtu deželnega odbora naj odpade razdelitev šol v III., II. in I. plačilni razred in se naj določi temeljna plača za vsacega učitelja, ki se pa ima po gotovi vrsti let zvišati. Zraven dobivajo doklade po preteku vsakih 5 let, če so službo dobro opravljali. Nadučitelji dobivajo doklade za svoje službeno poslovanje (funkcijska doklada). Učitelji na meščanskih šolah imajo po 100 gld. temeljne plače več, kakor ljudski učitelji. Naslov »podučitelj« neha.

Da se ti novi stroški pokrijejo, se vpelje šolnina in šolski davek. Šolnina se bo pobirala za vsakega šolo obiskujočega otroka, pa tako, da bo šolnina manjša na eno in dvorazrednicah, na tri- in večrazrednicah pa viša. Črez pet gold. ne sme znašati na leto. Ubožni otroci se smejo celó ali deloma šolnine oprostiti. Toda te oprostitve ne smejo presegati polovice vse šolnine, katera bi se v enem šolskem okraju imela plačevati. Če bi torej v enem šolskem okraju vsa šolnina znašala 1500 gld., bi se smela znižati na 750 gld. Občine smejo v porazumljenju z deželnim odborom šolnino prevzeti na občinske stroške.

Nov davek je pa šolski davek. Ta davek bodo imeli plačevati stariši, ki nimajo otrok; potem moške osebe, ki so samskega stanu ali udovci brez otrok, toda le tisti, ki imajo več kakor 600 gld. letnega dohodka. Kdo bi si bil mislil pred leti, da bo liberalizem dospel tako daleč, da zopet vpelje šolnino in znajde nov šolski davek!

Po vzorcu, ki ga je deželni odbor predložil, obiskuje ljudske šole 173.339 otrok. Če se vpelje šolnina po 4 gld., pa se jih oprosti šolnine 40%, bi znašala vsa šolnina 416.013 gld. Ako bi se od 173.339 otrok pobirala šolnina po 5 gld., in bi se jih 50% oprostito, znaša šolnina 433.517 gld. — Če se jih oprosti 40%, bi znašala 520.017 gld.

Finančni in naučni odsek sta dobila to predlogo v poročilo. Izvolil se je pododsek pet udov, ki ima vso stvar dognati. V ta odsek so izvoljeni: Dr. Schreiner (načelnik), Fürst, Endres, dr. Link, grof Stürgkh — sami Nemci. Po tem takem najbrž Slovincem ne bo treba šolnine in šolskega davka plačevati!

V seji dne 24. jan. je nemški katoliški poslanec Wagner utemeljil svoj predlog, naj se izdela postava, vsled katere sme vsaka občina za ogledovanje mrličev zahtevati odškodnino; kajti od zdaj zanj ne smejo ogleda mrličev več jemati te mrliške pri-

stojbine, plačevati jih bodo morale občine, in občinske doklade se bodo zopet zvišale. Te občinske doklade bodo plačevali kmeti in obrtniki, bogataši pa, ki niso posestniki, bodo oproščeni. Po novi postavi smejo sicer občine prositi deželni odbor za to pravico; ali to prizadeva mnogo nepotrebnih pisarij. Nadalje je vrli Wagner par poštenih povedal nemskim nacijonalcem, ki so parkrat hud hrup zagnali. Slednjič je Wagner priporočal, naj se njegov predlog izroči občinskemu odseku: »V tem odseku sem sedel dolgo vrsto let, ter svojo nalogo vsikdar rešil; a surova sila me je potisnila iz tega odseka.« Wagnerjev predlog se je sprejel.

V seji dne 25. januarja se je prečital predlog g. dr. Rosine, podpisan od slovenskih poslancev, naj nakupi dežela bakrene galice in naj jo potom okrajnih zastopov razdeli med uboge vinogradnike po 15 kr. kilo; potem naj dežela nakupi tudi škropilnice in naj jih za polovico cene razdeli med uboge posestnike vinogradov. Ta predlog je gosp. dr. Rosina utemeljil prav izborna v seji dne 28. jan., ki se je potem izročil vinarskemu odseku. Med drugim je g. predlagatelj naglašal, da če se sprejme predlog g. poslanca Reitterja, da se morajo v prihodnje škropiti vsi vinogradi, nastane vprašanje: kako bodo škropili reveži, ki si še soli kupiti ne morejo? Treba torej, da dežela pomaga. Štajarska dežela itak veliko manje daruje za vinarstvo, kakor n. pr. Spodnje Avstrijsko.

V isti seji je utemeljeval ptujski župan Ornič svoj predlog, naj se ptujska nižja gimnazija polagoma spremeni v višo gimnazijo. V svojem govoru je ta mož, ki ga ime in njegova postava razodeva kot slovenskega sina, večkrat povdarjal nemški značaj ptujskega mesta. Smešno! Tudi je dne 28. jan. poročal g. dr. Rosina v imenu občinskega odseka o spremembi § 10 postave 18. sept. 1870. Po tej postavi se bodo ob temni noči morale na voze ob okrajnih cestah obesiti svetilnice, da se bo razsvetljen voz že videl od daleč. Jako spretno je g. dr. Rosina pobijal misli dr. Schmidererja, ki je zahteval v imenu deželnega odbora, da se imajo vozovi razsvetliti tudi po občinskih cestah. Pri tej priliki je zahteval poslanec Posch, naj se vpelje dača za kolesarje in naj se ta denar spravlja v blagajnico za uboge. Gosp. dr. Serbec pa je želel, naj bi ta nova postava ne ostala samo na papirju, kakor postava, da morajo kolesa na vozovih, ki vozijo nad 40 centov, biti dostojno široka; a se nalagajo velike teže na vozove z ozkimi kolesi. Ob koncu seje se prebere neka interpelacija proti nadzorniku nemške šole v Vojniku, češ, da on razžalljivo postopa proti tej šoli. Kaj bodo nemški nacijonalcem še neki iztaknili, da bodo vse obešali na veliki zvon v deželni zbornici?

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Te dni je bil ogerski ministerski predsednik Banffy s tremi ministri na Dunaju, da so se z našimi posvetovali o avstro-ogerski pogodbi. Dognali pa niso ničesar, ker so Madjari nenasitni. — V nedeljo je bil na Dunaju vinarski shod. Prišlo je 2000 vinogradnikov, ki so ostre resolucije sklenili zoper ponarejanje vina.

Česko. Govori se, da odstopi ces. namestnik Coudenhove in da postane njegov naslednik neki general. — Društvo »Obrana«, ki se je potegovalo za načelo »Svoji k svojim«, je vlada razpustila, ker je svoj delokrog prekoračilo.

Gornje Avstrijsko. V deželnem zboru je predlagal katoliški poslanec dr. Ebenhoch, naj se odpravijo jezikovne naredbe. To je Čehe neljubo dirnilo, in bati se je za edinost v državnozborni večini.

Štajarsko. Graški socialisti so se že na nekem shodu izrekli zoper šolnino in novi

počutil dozdevno boljšega in še slednji večer je on tolažil tužno svojo »mamo«. Pa ure so potekale; nekoliko čez polnoči dne 20. jan. je čutil notranjo slabost, moči so mu upadle, sam prosi za mrtvaško svečo. Ko čuti mati v svojem srcu neizmerno izgubo, mati ki je noč in dan prečula ob postelji bolnikov, takrat zaihti: »Ivan, Ivan! Ali boš molil v nebesih zame?« Milo jo rajnik pogleda, z glavo pritrdi, in boj je bil — končan. Zaspal je nedolžni angelj mirno v Gospodu. Ne bom našteval, koliko ljudstva ga je prihitelo kropit in mu izkazat zadnje ljubavi.

V soboto, dne 22. jan. ob 10. uri se je zbralo 11 gg. duhovnikov, da spremimo nepozabnega Ivana na zadnjem potu. Po odpetih mrtvaških molitvah naslikali so vlč. g. dekan Mat. Stoklas z ganljivimi besedami vzgledno življenje rajnega Ivana, ter ga posebno mladini priporočali v posnemanje. »Nesli so mrliča, edinega sina njegove matere«, bil je res vzgleden sin svojih starišev, ki so se sami izrazili, da jih ni celo življenje ne enkrat razžalil. Mladina uči se od poslušnega Ivana otroške pokorščine!

Pogreba udeležila se je šolska mladina, mnogo odličnih mož iz okolice ter dijakov iz Celja, ki so mu tudi zapeli žalostinko, njegovi gg. tovariši pa so bili žal, zadržani.

Smešnica. Neki gospod je videl iz svojega stanovanja, kako cigan prodaja židu konja. Poštenosti nobenega izmed njiju ni mnogo zaupal, a bil je radoveden, kateri je bolj pretkan. Po kupčiji ju da k sebi poklicati, seve vsakega posebej. Najpoprej vpraša cigana: »Za koliko si prodal konja?« — »Za deset goldinarjev«, odgovori cigan. — »Neumnež, konj je vendar več vreden«, de na to gospod. — »Še toliko ni, ker na eni nogi šepa, česar žid ni opazil«, se zasmije cigan.

Nato pokliče gospod žida in mu reče: »Cigan te je opeharil, konj namreč šepa, česar ti neumnež nisi videl.« — Žid odgovori: »Gospod, dobro sem to videl, a opazil tudi, da konj samo zato šepa, ker je slabo podkovan.« — Sedaj pokliče gospod zopet cigana in mu reče: »Žid te je vendarle goljufal, ker tvoj konj samo od tega šepa, ker si ga ti slabo podkoval.« — Cigan se hitro odreže: »Konj je v resnici šepast. Slabo sem ga nalašč podkoval in tako sem žida prevaril.« — Gospod zopet žida pozove in mu reče: »Cigan je bolj zvit, kakor si ti. Konj res šepa in slabo ga je nalašč podkoval, da bi ti mislil, da je samo od tega šepast. Dobro te je opeharil!« — Žid se zareži: »Ne bojte se, gospod! Za vsak slučaj sem mu dal — ponarejen desetak«.

šolski davek. — Graški nemški tehniki nočejo več obiskovati šol, da tako posnemajo praške tovariše.

Koroško. Tudi v tem dež. zboru so ropotali Nemci zoper jezikovne naredbe, ter vsprejeli dotični predlog. Nasproti so govorili in glasovali mil. knezoškof Kahn, vsi trije Slovenci in neki katoliški Nemec.

Kranjsko. Vsi dež. zbori, kjer imajo Nemci večino, so se izrekli zoper pravične jezikovne naredbe, kranjski pa se za te ne more potegniti, ker »Narodovci« drže s Schwegelnom. — »Slovenec« je slovesno izjavil, da »Narodovci« nočejo sprave. Zalostna nam majka! — Dež. zbor izdela na predlog dr. Žitnika adresu svetlemu cesarju vsled njih vladarske 50letnice.

Primorsko. Goriški deželni zbor se letos sploh ne snide. — V Istri se letos ne bodo pobirale šolske takse. Ko se ne bi nikoli! — V isterskem dež. zboru je Bartoli predlagal, naj bo samo laščina ondi upravni jezik, ko sta vendar v Istri dve tretjini slovenski!

Hrvaško. Madjaronska večina v saboru brezobzirno vlada; neljube člane opozicije kar izključuje. Enkrat so le-ti že zapustili zbornico, vendar se pozneje vrnili ter predlagali, naj se papežu-bisernomašniku pošlje častitka, kar je bilo soglasno vsprejeto.

Vnanje države.

Rim. Sv. očetu Leonu XIII. prihajajo z vseh krajev sveta udanostne izjave o bližajoči se 20letnici njih papeževanja. Kolika tolažba za vatikanskega jetnika! — Za pozivljenje cerkvenega duha na Ogerskem so izdelali sv. oče natančen načrt, in upajo, da se bo dal v kratkem času izvesti.

Italijansko. Kralj je poklical pod orožje 100tisoč rezervistov, ker se še vedno dogajajo nemiri vsled podraženja kruha. Ljudstvo terja, naj se colnina na tuje žito čista odpravi.

Nemško. Državnemu kanclarju so plačo zvišali na 100tisoč mark. — Volitve v državni zbor bodo poleti, v pruski pa v jeseni. — Nemčija ima pri Kiao Čao, na Kitajskem sedaj 8 vojnih ladij.

Rusko. Velikansk uspeh je zopet dosegel Rus. Bospor pri Carigradu in Dardanele so namreč odprti zdaj tudi ruskim vojnim ladijam, kar je bilo dozdej prepovedano, le trgovske ladije so smele skozi.

Turško. V Armeniji so se spet začeli nemiri in so v okraju Van Kurdi mnogo kristijanov pobili. Kurdi se celo čez rusko mejo upajo. — Na predlog Rusije so se vse evropske velesile izrekle, naj bo grški princ Jurij guverner na Kreti.

Grško. Turki vojaki še niso vsi zapustili Tesalije, kjer je lani med Grki in Turki besnela vojska. Pred nekaj dnevi je prišlo 2000 turških vojakov v Lazarino izterjevat davkov. Prebivalci pa so se jim uprli in je nastala pravcata vojska.

Cerkvene zadeve.

Družba sv. Mohorja v lavantinski škofiji leta 1897.

(Sestavil Žl. . . .)

Kakor koklja zbira pod peruti
Mlade svoje, skrbno jih varuje,
Da ne izgubé se v krilo tuje —
Zbiraš Ti, kar se Slovenca čuti,
Varuješ slovenske sine, hčere,
Družiš jih v jedinstvo roda, vere.

Te besede nam jedrnatost povejo, kaj je dična družba sv. Mohorja za nas Slovence. Kje bi še bil slovenski narod dandanes, zlasti slovenski kmet, kateremu je v prvi vrsti ta družba namenjena, ako bi ne imel tako močnega zaslombe v tej družbi! Nikdo ne more tajiti, da je ona največ pripomogla, da smo Slovenci v kratkih desetletjih tako zelo na-

predovali v izomiki, in tako smemo ponosno vstopiti v kolo drugih izomikanih narodov. Resnica pa je tudi, da nam je ravno ta družba ohranila marsikaterega Slovenca, da se ni izneveril svojemu narodu, posebno ob jezikovnih mejah.

Toda kako nas mrtve knjige branijo narodnega pogina? Da, to je res. Le pomisli, da taka množica (samo lansko leto je družba razposlala 429.240 knjig; vseh knjig skupaj pa je razposlala družba dozdej 6.503.776) v krščanskem in narodnem duhu pisanih družbinah knjig, ki romajo leto na leto med narod, ne more ostati brez dobrih posledic. Le pridno prebiraj družbine knjige in našel boš v njih lep nauk: »Ostani vedno veren katoličan, in ne sramuj se, da te je rodila mati Slovenka, govori rad mili slovenski jezik!« V družbinah knjigah vlada vseskozi krščanski in narodni duh, ki vse Slovence vspodbuja k vstrajnemu, skupnemu delu v častno in večno korist narodovo; v mohorskih knjigah se v svetli luči zrcalijo lepe pesnikove besede, ki nam navdušeno kliče: »Biti slovenske krvi, bodi Slovencu ponos!«

Zares, ponosni moramo biti, da smo Slovenci, da smo sinovi naroda, ki ima tako močan in mnogoštevilni književni zavod, kakoršnega ne najdemo niti pri velikih narodih, ki štejejo milijone svojih privržencev. Ne čudimo se, ako nas večji narodi zavidajo radi naše vrle družbe sv. Mohorja! Cesar mogočni in mnogoštevilni narodi ne zmorejo, to more majhen slovenski narod. Ali se ti, dragi čitatelj, ne vrivajo nehote besede: »Ne, Slovenci še nismo zadnji!«

Toda ne samo naobraženosti in narodnega ponosa si pridobiva vsak ud družbin; ni deležen le časnega blagra; temveč, ker je družba ob enem bratovščina, postane vsak družbenik deležen tudi raznih popolnih in nepopolnih odpustkov in drugih zakladov, s katerimi so sv. oče bogato obdarili družbo. Vsak ud postane deležen tudi vseh molitev in daritev svetih maš, ki se v namen te družbe opravljajo.

Iz teh vrstic toraj vsakdo lahko uvidi, kako skrbi »Družba sv. Mohorja« za časni in večni blagor svojih udov. Tako sem kratko podal čitateljem občen pregled družbinah vrlin in velepomembnih zaslug za slovenski narod.

Toda to ni bil moj glavni namen; temveč ta članek ima pred vsem smoter, navdahniti Slovence k še večjemu navdušenju za družbo sv. Mohorja. Pristopiti kolikor mogoče obilno k temu književnemu zavodu, to je moja glavna želja, in ta želja je zlasti letos sem bolj umestna, ker je ravno v pretečenem letu družba nazadovala za precejšnje število. Ne smemo torej ostati samo pri navdušenju, ampak slednje mora postati dejanje. — Ako še nisi, dragi čitatelj »Slovensk. Gospodarja«, ud družbe sv. Mohorja, ne preišluj mnogo, hiti k župniškemu poverjeniku in daj se vpisati. Darovati ti je treba le boren goldinar za celo leto, in družba ti pošlje šestere lepih knjig, kojih po bukvarnah ne dobiš spod 3 do 4 gld. Če si pa že ud, potem še tudi ne smeš rok križem držati! Na vso moč si prizadevaj, da še več novih udov pridobiš, in to hitro, ker bo dan 1. sušca kmalu tukaj! (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Kmetovalec, računi!

Dobiček, ki ga kmet ima iz celoletnega svojega truda, ni vselej enak. Včasih se mu posreči dobiti večji dobiček iz svojega posestva, včasih ima na koncu leta le zgubo. Kako naj se kmet prepriča o tem? Samo na ta način, da si zapisuje vse dohodke in vse izdatke in oboje vselej primerja. Le po tem vsak čas lahko spozna, če je gospodaril z dobičkom ali z izgubo. Vsak vé toliko, da je, če so dohodki večji kakor izdatki, pridobil, ako ne, da je izgubil.

Tako vprašanje gotovo zanima vsakega pametnega in naprednega kmeta, pa koliko imamo do zdaj kmetov, kateri o spremembah svojega premoženja malo ali nič ne vedo, ali drugače, ki nimajo natančnih računov in zapisnikov? Žalibog sila veliko.

In vendar to ni taka težava in umetnost; gotovo je bolj težavno in umetno dobro polje obdelati in stroje zato pripraviti, kakor zapisati, kar si pri gospodarstvu vsak dan sprejel in izdal. Ni tukaj kriva nesposobnost, ampak nemarnost ali celo lenoba je kriva, da kmet tako važnih zapisnikov nima. In vendar nobeden napreden kmet ne more brez takih zapisnikov obstati.

Nočem na široko popisovati, kako potrebno in koristno je za kmeta, ako ima take zapisnike, knjige. To spoznava gotovo vsak pameten človek. Naj vsak povpraša tiste, ki imajo natančne zapisnike, in slišal bode jih le hvaliti. Posebno dandanes, ko se mora kmet za vsak krajcar veliko bolj boriti, kakor kedaj prej, mora zmirom na nove in nove izvire dohodkov misliti, in v tem mu izdatno pomaga natančno knjigovodstvo.

Stari časi, v katerih so si naši predniki brez računjenja veliko premoženje pridobili, so minoli. Zdaj velja načelo »Pomagaj si sam in Bog ti pomore!« Kam bi dospel trgovec, ki ne bi vseh dohodkov in izdatkov zapisoval, mislim, da bi bil kmalu pri koncu. Ravno tako — seveda po svojem računu — mora tudi kmet v tem času svoje račune v redu imeti. Želim, da čitatelji te vrstice dobro premislijo. Nihče ne opuščaj tako važnega in koristnega natančnega knjigovodstva, posebno je to potrebno dandanes, ko imamo nove davčne postavbe. Večji posestnik, ki nima natančnih računov, ne more svojih dohodkov in izdatkov napovedati, in če bo torej več osebnega dohodninskega davka moral plačevati, kakor mu gre, si je sam kriv!

Sejmi. Dne 5. februvarija pri Sv. Petru pod Sv. gorami. Dne 7. febr. na Dobrni, v Gornjem gradu in Lipnici. Dne 9. febr. v Konjicah, na Pilštanju in v Imenem (za svinje). Dne 10. febr. v Št. Juriju ob juž. žel. in na Bregu pri Ptuj (za svinje).

Dopisi.

Iz Veržeja. (Slov. gasilno društvo.) Gosp. urednik! Kaj né, da je veselo za Vas, ko zveste, da je tudi v Veržeji, o katerem ste malokedaj kaj strogo narodnega slišali, končno narodna zavest nekoliko oživila. Tukaj smo ustanovili novo gasilno društvo. Staro je namreč bilo vsled delovanja samo nekaterih barvano precej nemučursko, dasi mnogi udi niti niso za to vedeli. To je razvidno iz tega, da je sedaj velika večina udov tega društva, ki je že lansko leto menda po jetiki srečno zaspalo, pristopila novemu narodnemu društvu.

Društvo se je sestavljalo dne 27. jan. ter je ob enem volilo odbor. Voljeni so: za načelnika Ostrc Jožef, za nač. nam. Vauda Vinko, blagajnika Strniša Alojz, orodnega oskrbnika Henrik Klemenčič, vodnika plezalcev Kotnik Karol, njegov. nam. Pušenjak Karol, vodnika brizgalničarjev Avar Matjaž, njegovega nam. Sršen Franc ml., vodnika varuhov Zelenko Martin, nam. Gaberc Franc.

Društvu je ta dan pristopilo 35 udov, upajmo pa, ker se oglašila še vedno vršijo, da število udov doraste še prav visoko. Da bi to mlado društvo krepko rastlo, vedno marljivo delovalo in zastopalo dostojno svoje stališče, v to pomozi Bog!

Iz Šmarij pri Jelšah. (Plava kri.) Ljubi »Slov. Gospodar!« Na pošti imamo novo poštno gospodično, ki je bojda visocega stanu tako, da se neki ne pretaka rdeča kri po njenih žilah, ampak plava. Kaj pa ti, »Gospodar«, rečeš, ali naj človek verjame kaj tacega? Veš, pa tista gospodičina nič ne zna slovenski govoriti ali pa noče, saj je iz